

D. VLAHOVIĆ, obiteljska kuća Kolovrat-Raubar u Zagrebu

Skulptura XXIX, 1967). U razdoblju 1968–74. većinu radova izvodi u crnome limu, napušta simetriju i uspostavlja dinamičnu ravnotežu među oblicima oštih bridova (*Skulptura XLIII*, 1970–74). Potkraj života radio u kovinama visoka sjaja (*Skulptura LXX*, 1977). Tragao je za »impersonalnom« skulpturom primarnih struktura i razvio se u jednoga od najvažnijih predstavnika minimalizma u Hrvatskoj. — Samostalno je izlagao u Zagrebu (1967, 1970, 1975, 1981 — retrospektivna izložba). Autor je spomenika *Ikar* u Zagrebu (1960) i *Nimfa* u Karlovcu (1964).

LIT.: D. Schneider, Branko Vlahović (katalog), Zagreb 1967. — D. Venturini, Branko Vlahović, ČIP, 1967, 173. — Z. Rus, Susret znanosti i umjetnosti (katalog), Zagreb 1975. — G. Quien, Branko Vlahović, ŽU, 1976, 24–25. — T. Lukšić, Branko Vlahović (katalog), Zagreb 1977. — A. Adamec i V. Mažuran, Branko Vlahović — skulpture i crteži (katalog), Zagreb 1981. — M. Susovski, Minimalizam (katalog), Zagreb 1983. Ž. Sa.

VLAHOVIĆ, Dragomir (Maji), arhitekt (Zagreb, 1. X. 1945). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1970 (M. Begović). God. 1970–74. djeluje u Zavodu za urbanizam grada Samobora, potom samostalno, a od 1981. na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu na kojemu je od 1995. docent. U Vlahovićevu se opusu ističu projekti obiteljskih kuća, među kojima se izdvajaju kuće Lindić (1978), Profeta (1980) i Gmaz (1982) — sve u Samoboru, te kuća Kolovrat-Raubar (1986) u Zagrebu i kuće R. Benković (1989) i A. Benković-Kobas (1991) u Lučkom. Sudjeluje na međunarodnim konceptualnim arhit. natjecanjima (1977, počasna nagrada, Tokyo International Lighting Design Competition). — Dobitnik je velike nagrade 26. zagrebačkoga salona 1991.

I. VLAŠIĆ, *Pogled na Kamešnicu*

BIBL.: *Kasni modernizam*, Arhitektura, 1983, 184–185; *Struktura obiteljske kuće*, ibid., 1983–84, 186–188; *Novi dvorec v severozahodnem delu Hrvaške*, Sintesa (Ljubljana), 1985, 69–72.

LIT.: D. Matičević, Pojednosti (katalog), Zagreb 1982. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, Arhitektura, 1986, 196–199. — M. Hrčić, Crno je lijepo, ČIP, 1991, 3–4. — F. Vukić, Arhitektura obiteljske kuće 1974–1994 (katalog), Samobor 1994. F. Vu.

VLAJČIĆ, Nenad, slikar (Imotski, 7. XII. 1948). Završio studij fizike na Prirodno-matematičkome fakultetu u Sarajevu. Slikarstvom se bavi od 1975. Stilski blizak M. Berberu. Njegove su neobarokne ekspresionističke kompozicije izraz dramatičnih egzistencijalnih stanja (ciklus *La danse vivante con brío*, 1985–87). Samostalno je izlagao u Supetru, Imotskom, Splitu, Zagrebu i Sarajevu.

LIT.: V. Bužančić, Nenad Vlačić (katalog), Zagreb 1987.

Ž. Sa.

VLAŠIĆ, Ivica, slikar (Vareš, 23. IX. 1954). Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu 1976, te specijalizirao slikarstvo u Varšavi 1981. Slika krajolike hiperrealistički, s lirskim naglascima (*Krajolik iz okolice Livna*, 1982; *Krajolik s konjima*, 1990). Lik. pedagog u Livnu. Samostalno izlagao u Livnu, Kupresu, Splitu, Repišću kraj Jastrebarskoga i Zagrebu.

LIT.: D. Kečkemet, Ivica Vlašić (katalog), Split 1993. — J. Luketa-Marković, Ivica Vlašić (katalog), Repišće 1993. — D. Horvatić, Ivica Vlašić (katalog), Zagreb 1994. D. Hč.

VLATKOVIĆ, Božidar, slikar (? — Dubrovnik, 1521). Njegova se porodica, podrijetlom iz Kručice kraj Slanoga, prije zvala *Velisalić*. U mladosti radi (oko 1462) kod V. Rajanovića, ubrzo prelazi L. Dobričeviću, kod kojega radi 1463. i ponovno 1477–78. Neko vrijeme djelovao i u Kotoru. Suradivao s drvorezbarom M. Radosalićem; 1470. imao je svoju radionicu, a nakon smrti L. M. Dobričevića (1478) radi samostalno te sa svojim sinom Nikolom Božidarevićem — od 1494. do Nikoline smrti. Izvodi s Nikolom 1494. oltarnu sliku za obitelj Gradić, a 1495. veliku oltarnu palu za franjevačku crkvu u Cavtatu. — God. 1479. izrađuje prema narudžbi iz Manfredonije u J Italiji drvene ukrase za strop i oslikane škrinje. Pretpostavlja se da je jedino njegovo očuvano slikarsko djelo oštećena slika Majke Božje u franjevačkoj crkvi u Cavtatu.

LIT.: M. Kašanin, Oltarske slike u crkvi na Dančama, Umetnički pregled (Beograd), 1941, 2, str. 51. — C. Fisković, Dubrovački zlatari od XIII. do XVII. stoljeća, SHP, 1949, str. 213. — Lj. Karaman, O staroj slikarskoj školi u Dubrovniku, Anali—Dubrovnik, 1953. — V. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1963. — K. Prijatelj, Dubrovačko slikarstvo XV. i XVI. stoljeća, Zagreb 1968. — G. Gamulin, Bogorodica s djetetom u staroj umjetnosti Hrvatske, Zagreb 1971. — K. Prijatelj, Cavtatska slika Bogorodice s djetetom (prijedlog za Božidara Vlatkovića kao slikara), Rad JAZU, 1971, 359, str. 197–200. — Isti, Dalmatinsko slikarstvo 15. i 16. stoljeća, Zagreb 1983, str. 29. D. Kt.

VLATKOVIĆ, Tomkuša, klesar (Dubrovnik, XV. st.). Od 1457. izvodi u Dubrovniku s ostalim majstorima bogate arkade dominikanskoga klaustra, prema djelomično preinačenu nacrtu Masa di Bartolommea; obvezao se 1464. da će sagrađiti u pet godina cijelo zap. krilo klaustra, ali je umro prije završena posla. Poput ostalih dubrovačkih klesara, i on je radio prozore, portale i arhit. ukrase: 1450. ugovara izradbu jedne bifore, dvojih vrata i prozora na katedrali; 1451. kleše kameni namještaj u palači Marina Gundulića; 1455. izvodi s ostalim majstorima ukrašene gotičke prozore za nasljednike Damjana Sorkočevića, 1459. za Stijepa Crijevića, a 1462. za Paskoja Celjubinovića.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 118–120, i 125. D. Kt.

VOČA → DONJA VOČA

VOČIN, selo JZ od Podravske Slatine. Na brijegu iznad mjesta dominiraju ruševine burga, koji se spominje pod imenom *Athyin*, *Othyn* (prema imenu obitelji, ogranku roda Aba, koja ga je držala u doba Anžuvina). Od 1434. u posjedu je Gorjanskih, I. Korvina i, od 1508, Batthyányja; 1538–1687. u rukama Turaka. Velika jednobrodna kasnogotička crkva Sv. Marije (podigao vjerojatno herceg I. Korvin) ima izduženo poligonalno svetište s potpornjima. Uza svetište je prislonjen zvonik, pod kojim je sakristija; na suprotnoj strani, uz brod tri su kapele. Građevina ima niz zanimljivih arhit. detalja: visok trijumfalni luk, bogato profilirane doprozornike (prozori visoki do 7 m), fragmente tankih rebara svoda (stilski element vladislavske gotike), kružni otvor (bez rozete) na gl. pročelju i širok gotički portal s motivima prekrštenih štipača i klesanim ornamentima na štipačima. S vanjske strane crkve očuvan je niz konzola, na kojima